

Esej za stát Německo

Světová hospodářská krize i regionální krize Eura zamíchaly v druhé polovině roku 2010 mocenským rozdělením v Evropě natolik, že Německo poprvé vystupuje z pozice Francii pouze přihlížející, zároveň pak pod vedením současné kancléřky zaznamenává odklon od podpory federální struktury nadnárodní organizace, tolik tradiční. Německo vychází z krize silnější než jakákoli z evropských mocností a získání nestálého členství v Radě bezpečnosti OSN jen potvrzuje, že formulování zahraničně politických cílů hráče globálního politického trhu bude muset být rozšířeno i o vedoucí směřování cílů Evropské unie jako celku. Urgentnost okamžitého řešení ekonomických problémů Eurozóny však nesmí dát zapomenout na nutnost formování cílů dlouhodobých, především institucionálních, stejně jako přes turbulentní změny diplomatické pozice Německa nesmí být opomenuty palčivé problémy vlastního státu.

Hlavním krátkodobým zahraničně-ekonomickým cílem Německa pro nadcházející pololetí se tak stává záchrana Eura cestou prosazování finanční disciplíny, strukturálních reforem směrem ke snižování zadluženosti i omezování deficitů běžného účtu. Konkrétní realizací by se měla stát další reforma Paktu stability a růstu směrem k jeho důslednějším dodržování, jakkoli politicky nereálné se jeho vymáhání zdálo být. Přehodnocení aktuálního postoje k pomoci deficitním ekonomikám je důsledkem provázanosti hospodářských vztahů, za podmínky návrhu předcházení fiskálními deficitům v dlouhém období podpořeného tlakem na zvyšování kapitálové přiměřenosti sítě bank i mechanismů, které negativní postoj k přispívání do Evropského stabilizačního fondu nahradí.

Na poli institucionálním je nezbytné, aby Německo navázalo na předchozí roli ujišťovatele o správnosti formy Lisabonské smlouvy tím, že čitelným vedením zahraniční politiky i návrhem rychlých opatření pro lepší fungování unie současných rozměrů přispěje k narovnávání institucionální nestability průběhem krize tolik prohloubené.

Ujištění se o vstřícnosti vztahů s USA je klíčové pro mocenskou rovnováhu obou kontinentů, stejně jako je žádoucí vymezit se proti omezování demokracie v Rusku z pozice současného evropského lídra. Snaha o zvyšování životní úrovně v Turecku formou privilegovaného partnerství či jasné definice postoje k jeho vstupu do EU omezí v bipolarizované společnosti napětí i do budoucna zmírní stupeň imigrace samotné.